

Vezani ekstremi z neenačbami

Problem vezanega ekstrema z neenačbami (VEN): Naj bo Ω odprta množica v \mathbb{R}^n in $f, g_1, g_2, \dots, g_m: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ zvezno odvedljive na Ω .

Iščemo $\min\{f(x); x \in D\}$,

kjer je $D = \{x \in \Omega; g_i(x) \leq 0 \text{ za } i = 1, 2, \dots, m\}$.

Ta problem je posplošitev iz Analize znanega problema *vezanih ekstremov*, kjer so vezi podane v obliki enačb $g_i(x) = 0$. Vsako takšno enačbo lahko namreč enakovredno nadomestimo z neenačbama $g_i(x) \leq 0, -g_i(x) \leq 0$.

Definicija. Točka $x^* \in \Omega$ zadošča **pogojem Karusha, Kuhna in Tuckerja (KKT)**, če **obstajajo skalarji** $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_m \geq 0$ (Lagrangeevi množitelji), tako da je

(KKT 1)

$$(f + \lambda_1 g_1 + \lambda_2 g_2 + \dots + \lambda_m g_m)(x^*) = 0,$$

(KKT 2) $\lambda_i g_i(x^*) = 0$ za $i = 1, 2, \dots, m$,

(KKT 3) $g_i(x^*) \leq 0$ za $i = 1, 2, \dots, m$.

1. vprašanje (zadostnost pogojev KKT za optimalnost): Pri kakšnih dodatnih pogojih za funkcije f, g_1, g_2, \dots, g_m velja: Če $x^* \in \Omega$ zadošča pogojem KKT, je x^* optimalna rešitev problema VEN?

Izrek (zadostnost pogojev KKT za optimalnost). Naj bo Ω odprta konveksna množica v \mathbb{R}^n in $f, g_1, g_2, \dots, g_m: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ zvezno odvedljive in konveksne na Ω . Če $x^* \in \Omega$ zadošča pogojem KKT, ima f v točki x^* globalni minimum na D .

Za zgled smo poiskali minimum funkcije

$$f(x, y) = 1x + 2y$$

pri pogojih $x > 0, y > 0, x + y \leq 5, 3x^2 + 2y^2 \leq 35$.

2. vprašanje (potrebnost pogojev KKT za optimalnost): Pri kakšnih dodatnih pogojih za funkcije f, g_1, g_2, \dots, g_m velja: Če je $x^* \in \Omega$ optimalna rešitev problema VEN, x^* zadošča pogojem KKT?

Definicija. Vektor $d \in \mathbb{R}^n$ je *dopustna smer* v točki $x \in D$, če obstaja $\varepsilon > 0$, tako da je $x + td \in D$ za vse $t \in [0, \varepsilon)$. Množico vseh dopustnih smeri v točki x označimo z $S(x)$.

Pripomba: Če je x notranja točka območja D , je $S(x) = \mathbb{R}^n$.

Definicija. Točka $x \in D$ je *kritična točka* funkcije f na D , če za vse $d \in S(x)$ velja: $\langle d, \nabla f(x) \rangle \geq 0$.

$$f(x) \geq 0.$$

Pripomba: Če je x notranja točka območja D , je pogoj " $\langle d, f(x) \rangle \geq 0$ za vse $d \in S(x)$ " enakovreden pogoju " $f(x) = 0$ ". V tem primeru pojem kritične točke sovpada s pojmom stacionarne točke.

Lema. Če ima f v točki $x^* \in D$ lokalni minimum na D , je x^* kritična točka f na D .

Izrek o kritičnih točkah odvedljive konveksne funkcije. Naj bo $\Omega \subseteq \mathbb{R}^n$ odprta množica, $D \subseteq \Omega$ konveksna množica in $f: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$ odvedljiva konveksna funkcija. Potem ima f v točki $x^* \in D$ globalni minimum na D natanko tedaj, ko je x^* kritična točka f na D .

Oznake. Za $x \in D$ označimo z $V(x) = \{ i \in \{1, \dots, m\}; g_i(x) = 0 \}$ množico indeksov aktivnih vezi v točki x . Označimo še $T(x) = \{ d \in \mathbb{R}^n; \forall i \in V(x): \langle d, g_i(x) \rangle \leq 0 \}$.

Trditve. Za vse $x \in D$ je zaprtje množice $S(x)$ vsebovano v množici $T(x)$.

Definicija. Vezi g^1, g^2, \dots, g^m so regularne v točki $x \in D$, če je zaprtje množice $S(x)$ enako množici $T(x)$.

Izrek (potrebnost pogojev KKT za optimalnost). Če ima f v točki $x^* \in D$ lokalni minimum na D in so vezi v tej točki regularne, točka x^* zadošča pogojem KKT.

Navedli smo nekaj zadostnih pogojev za regularnost vezi:

- Če so vezi linearne, so regularne povsod na D .
- Če je problem VEN konveksen in ima množica D neprazno notranjost, so vezi regularne povsod na D .
- Če so gradienti vezi linearno neodvisni v točki $x \in D$, so vezi regularne v x .

Fisherjev model trga

Kot zanimiv in netrivialen primer uporabe teorije KKT smo opisali **Fisherjev model trga**, kjer iščemo ravnovesne cene p in optimalno razdelitev dobrin X med kupce, pri čemer zahtevamo, da kupci porabijo ves svoj denar, da so vse dobrine razprodane in da je zadovoljstvo vsakega kupca z razdelitvijo dobrin X glede na cene p maksimalno.

Podatki: $m =$ število kupcev, $n =$ število dobrin

$a_i > 0$ kapital kupca i (za $i = 1, \dots, m$)

$b_j > 0$ količina dobrine j na trgu (za $j = 1, \dots, n$)

$u_{ij} \geq 0$ zadovoljstvo kupca i z nakupom enote dobrine j (za $i=1, \dots, m, j=1, \dots, n$)

Iščemo:

$p_j > 0$ ceno dobrine j (za $j=1, \dots, n$)

$x_{ij} \geq 0$ količino dobrine j , ki jo kupi kupec i (za $i=1, \dots, m, j=1, \dots, n$)

pri pogojih

(1) $\sum_{j=1}^n p_j x_{ij} = a_i$ (za $i=1, \dots, m$): vsak kupec porabi ves svoj kapital,

(2) $\sum_{i=1}^m x_{ij} = b_j$ (za $j=1, \dots, n$): vsaka dobrina je razprodana,

(3) za vsakega kupca $i=1, \dots, m$ je njegovo skupno zadovoljstvo z nakupom

$$u_i(x) := \sum_{j=1}^n u_{ij} x_{ij}$$

pri cenah p največje med vsemi rešitvami X sistema enačb (1) in (2).

Definicija. Cene p so ravnovesne, če obstaja razdelitev dobrin X , ki zadošča pogojem (1), (2), (3). Pripadajočo razdelitev dobrin imenujemo *optimalna razdelitev*.

Pri reševanju Fisherjevega modela trga želimo hkrati maksimizirati m funkcij $u_i(x)$ ($i=1, \dots, m$), česar ne znamo storiti neposredno. Zato za namensko funkcijo vzamemo geometrično sredino funkcij $u_i(x)$, uteženih s kapitalom a_i . Poenostavimo jo z logaritmiranjem in množenjem s konstanto $a_1 + \dots + a_m > 0$. Dodatno privzamemo:

1. za vsak i obstaja j , tako da je $u_{ij} > 0$ (ni povsem nezadovoljnega kupca),
2. za vsak j obstaja i , tako da je $u_{ij} > 0$ (ni povsem nezaželenih dobrin),
3. $b_j > 0$ ($j=1, \dots, n$): za mersko enoto dobrine j vzamemo kar količino te dobrine na trgu.

Zdaj definiramo pripadajoči **Eisenberg-Galeov konveksni program (EGP)** takole:

Iščemo $\min\{f(x); x \in D\}$,

kjer je $f: \Omega \rightarrow \mathbb{R}$, $f(x) = -\sum_{i=1}^m a_i \ln u_i(x)$, $u_i(x) = \sum_{j=1}^n u_{ij} x_{ij}$ za $i=1, \dots, m$,

$\Omega = \{x \in \mathbb{R}^{mn}; u_i(x) > 0 \text{ za } i=1, \dots, m\}$,

$D = \{x \in \Omega; \sum_{i=1}^m x_{ij} \leq 1 \text{ (} j=1, \dots, n), x_{ij} \geq 0 \text{ (} i=1, \dots, m, j=1, \dots, n)\}$.

Pokazali smo:

Trditev. Fisherjevemu modelu pripadajoči EGP ima optimalno rešitev.

Videli smo, da je EGP konveksen problem VEN z linearnimi vezmi, torej je vektor X optimalna rešitev EGP natanko tedaj, ko zadošča pogojem KKT.

Izrek. Razdelitev dobrin X v Fisherjevem modelu trga je optimalna natanko tedaj, ko je X optimalna rešitev pripadajočega EGP.

Optimalno razdelitev dobrin v Fisherjevem modelu trga lahko torej poiščemo tako, da rešimo pogoje KKT pripadajočega EGP z Lagrangeevimi množitelji $p_j \geq 0$ ($j=1, \dots, n$) in $\lambda_{ij} \geq 0$ ($i=1, \dots, m, j=1, \dots, n$):

$$(KKT1) \quad p_j = a_i u_{i,j} \sum_{n=1} u_{i,j} x_{i,j} + \lambda_{i,j} \quad (i=1, \dots, m, j=1, \dots, n)$$

$$(KKT2a) \quad p_j (\sum_{m=1} x_{i,j} - 1) = 0 \quad (j=1, \dots, n)$$

$$(KKT2b) \quad \lambda_{i,j} x_{i,j} = 0 \quad (i=1, \dots, m, j=1, \dots, n)$$

$$(KKT3a) \quad \sum_{m=1} x_{i,j} \leq 1 \quad (j=1, \dots, n)$$

$$(KKT3b) \quad x_{i,j} \geq 0 \quad (i=1, \dots, m, j=1, \dots, n)$$

To je sistem enačb in neenačb z $2mn+n$ neznankami $p_j, \lambda_{i,j}, x_{i,j}$. Pri dokazu gornjega izreka smo videli, da so Lagrangeevi množitelji prve skupine vezi, p_j , ravno iskane ravnovesne cene dobrin v Fisherjevem modelu trga.